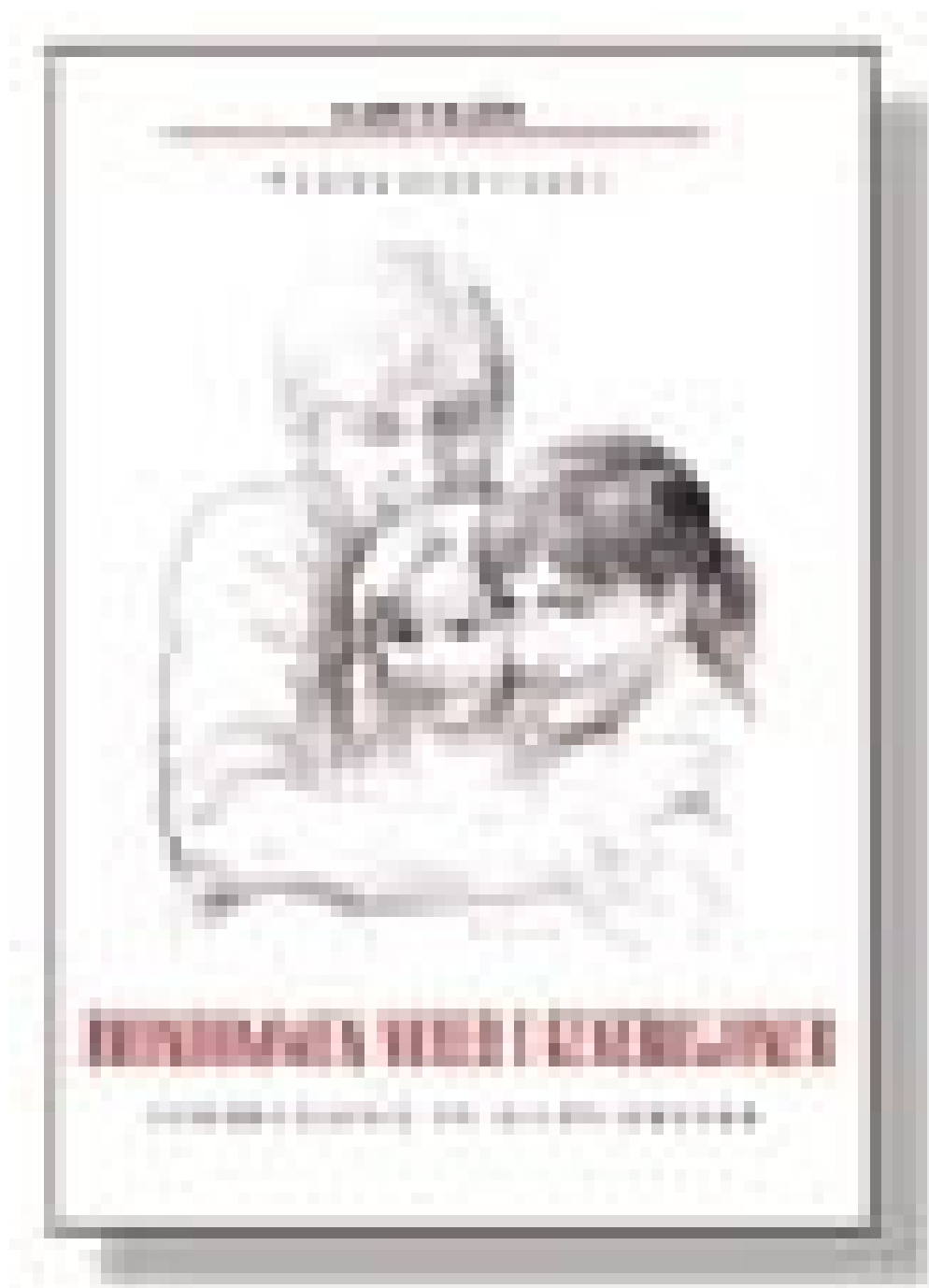

Felles ansvar og utfordringer

[BOKOVERSIKT](#)

Forfatteren har lang erfaring både som kliniker, pedagog og forsker, og har gjennom tidligere publikasjoner og som underviser i stor grad bidratt til å øke vår forståelse av sviktende omsorg og problemfylte foreldre-barn-relasjoner. Boken omhandler forebyggende arbeid som utøves i direkte samarbeid med foreldre og barn ved helsestasjoner, barnehager, skoler og andre institusjoner der man møter foreldre og barn.

Erkjennelsen av at 10 – 20 % av barn har psykiske problemer som har betydning for deres fungering i dagliglivet, og vår kunnskap om tendens til gjentakelse i neste generasjon, gjør det nødvendig å fokusere på forebyggende arbeid. Vi må ha kunnskap om de prosesser som er gode, og som fører til god nok omsorg og psykisk helse for å kunne forebygge.

I bokens første del beskrives det teoretiske grunnlaget for hva som er ”godt nok” foreldreskap. Grunnleggende foreldrefunksjoner som er en forutsetning for god nok omsorg omtales. Boken formidler sentral kunnskap om tidlig foreldre-barn-samspill, tilknytningsteori og tilknytningsforskning. Det vektlegges at barn også utvikler tilknytning til profesjonelle og andre voksne enn biologiske foreldre. Forhold som kan forstyrre foreldre-barn-samspill drøftes, likeledes foreldre og barn med spesielle behov.

Annen del er viet ulike tilnærminger til forebygging. Både universalforebyggende og selektivt forebyggende prosesser beskrives. Erfaringer fra ulike tilnærminger og metoder gjennomgås og betydningen av en differensiert tilnærming vektlegges.

Tredje del omfatter konsultasjon og tverrfaglig samarbeid. I dag har vi kunnskap og metoder utover det som blir anvendt.

Boken er oversiktlig og har konkrete, illustrative kliniske eksempler. Den er skrevet med forståelse for foreldre i en vanskelig situasjon, og vektlegger også den smerten profesjonelle står overfor ved å se barns lidelse. Den påpeker viktigheten av forebyggende arbeid, men presiserer samtidig at det krever innsats og investeringer. Det er ingen snarvei. Vårt felles ansvar overfor barn vektlegges.

Stortingsproposisjon nr. 63 (1997 – 98) *Opptrappingsplan for psykisk helse 1999 – 2006* legger vekt på så vel økt behandlingstilbud som økt forebyggende virksomhet. Vi må erkjenne at vi ikke har vært flinke nok til tidlig å identifisere problemgruppene. Det er en utfordring å øke det tverrfaglige samarbeid mellom første- og annenlinjetjenesten og mellom voksenpsykiatrien og barne- og ungdomspsykiatrien. Bokens presentasjon av nyere forskningsresultater og formidling av at det nytter, bør være en inspirasjon til alle som på ulike arenaer arbeider med små barn og deres familier.

Boken anbefales.

HeddaDøssland

Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk

Gjøvik

Publisert: 10. mars 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. februar 2026.